
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0426

Az EU 2013–2015 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiája

Az Európai Parlament 2016. október 27-i állásfoglalása az EU 2013–2015 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiájának értékeléséről (2015/2351(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 14., 15., 21., 24. és 32. cikkére,
- tekintettel az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a Tanács állásfoglalására a 2016–2018-as időszakra szóló uniós ifjúsági munkaterről² és 2014. május 20-i állásfoglalására 2014–2015-ös időszakra szóló uniós ifjúsági munkaterről³,
- tekintettel a Tanács ifjúsági garanciaprogram létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i ajánlására⁴,
- tekintettel a Tanács ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés létrehozásáról szóló, 2013. február 7–8-i következtetéseire⁵,
- tekintettel a Tanács ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló, 2009. november 27-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi

---

¹ HL L 347., 2013.12.20., 50. o.

² HL C 417., 2015.12.15., 1. o.

³ HL C 183., 2014.6.14., 5. o.

⁴ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

⁵ EUCO 37/13.

⁶ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

következtetésekre¹,

- tekintettel „Az Erasmus+ program és a szakképzési mobilitás támogatásának más eszközei – az egész életen át tartó tanulás perspektívájából” című, 2016. április 12-i állásfoglalására²,
- tekintettel az európai uniós oktatási miniszterek nem hivatalos ülésén, 2015. március 17-én Párizsban elfogadott, a polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek: a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról szóló Párizsi Nyilatkozatra,
- tekintettel a Tanács és a Bizottság 2015. évi, a Tanács által 2015. november 23-án elfogadott közös jelentéstervezetere az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018),
- tekintettel „A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentéstervezete az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018)” című, 2015. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2015)0429) és „A nyitott koordinációs módszer ifjúságpolitikai alkalmazásának eredményei, különös tekintettel a második ciklusra (2013–2015)” (SWD(2015)0168) és „A fiatalok helyzete az EU-ban” (SWD(2015)0169) című bizottsági közleményekhez csatolt bizottsági belső munkadokumentumokra,
- tekintettel a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i tanácsi ajánlásra,
- tekintettel „A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentéstervezete az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról (Oktatás és képzés 2020) – Az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés új prioritásai (Oktatás és képzés 2020)” című, 2015. augusztus 26-i bizottsági közleményre (COM(2015)0408),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel 2013. szeptember 11-i állásfoglalására az EU 2010-2012 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiájának végrehajtásáról³ és „Az EU ifjúsági stratégiája – befektetés és az érvényesülés elősegítése” című, 2010. május 18-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az európai uniós ismeretek iskolai elsajátításáról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a fiatalok vállalkozói készségének oktatás és képzés révén történő

---

¹ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0107.

³ HL C 93., 2016.3.9., 61. o.

⁴ HL C 161. E, 2011.5.31., 21. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0106.

- előmozdításáról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a bolognai folyamat végrehajtásának nyomon követéséről szóló, 2015. április 28-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az EU alapvető értékeinek előmozdítása során a kultúrák közötti párbeszéd, a kulturális sokszínűség és az oktatás által játszott szerepről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására³,
  - tekintettel az Európai Ifjúsági Fórumon bemutatott európai ifjúságpolitikai árnyékjelentésre,
  - tekintettel a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló, 2014. március 10-i tanácsi ajánlásra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0250/2016),
- A. mivel a fiatalokat aktívan be kell vonni minden ifjúsági szakpolitika tervezésébe, kifejlesztésébe, végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe;
- B. mivel nemzeti és uniós szinten megfelelőbb, hatékonyabb és összehangoltabb ifjúságpolitikákkal és a gazdasági, foglalkoztatási és szociális politikák forrásainak célzottabb felhasználásával kell segíteni és felvértezni a fiatalokat, hogy meg tudják oldani súlyos aktuális problémáikat és kezelni tudják a jövőben előttük álló kihívásokat;
- C. mivel meg kell erősíteni az ifjúságpolitika érvényesülését és az ágazatokon átívelő együttműködést, az EU-n belüli szociális dimenziót, valamint az európai ifjúsági stratégia és az egyéb európai stratégiák (mint például az ifjúságra, oktatási és szakképzési stratégiára, az egészségügyre és foglalkoztatásra vonatkozó stratégiák) közötti szinergiát annak biztosítása érdekében, hogy a jelenlegi és jövőbeni politikai döntéshozatal képes legyen hatékony választ adni a súlyos gazdasági, foglalkoztatási és szociális problémákkal küzdő fiatalok helyzetére és minden igényére, és mivel e tekintetben alapvető fontosságú az ifjúsági szervezetek hozzájárulása a politikai döntéshozatalhoz;
- D. mivel a nyitott koordinációs módszert alkalmazzák az ifjúságpolitikában, a foglalkoztatás területén folytatott európai együttműködés mintájára;
- E. mivel az Erasmus+ program egészének egyik célkitűzése az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés (2010–2018) megújított keretének megvalósításához való hozzájárulás; mivel e tekintetben biztosítani kell az ifjúsági szervezetek projekt támogatáshoz való hozzáférését a megújult Erasmus+ program keretében, illetve a kis projektek támogatásra jogosultsága útjában álló akadályok felszámolását is;
- F. mivel az EU ifjúsági stratégiája (2010–2018) nyolc cselekvési területet határoz meg, melyeken fellépés szükséges: oktatás és képzés, foglalkoztatás és vállalkozói készség,

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0292.

² HL C 346., 2016.9.21., 2. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0005.

egészség és jólét, részvétel, önkéntes tevékenységek, társadalmi befogadás, az ifjúság és a világ, valamint kreativitás és kultúra;

- G. mivel az EU ifjúsági stratégiájának harmadik és utolsó hároméves ciklusa (2010–2018) minden fiatal, különösen pedig a hátrányos helyzetűek társadalmi befogadására, a demokratikus és civil életben való részvétel erősítésére és a munkaerőpiaci könnyebb átmenetre összpontosít;
- H. mivel az EU ifjúsági stratégiája (2010–2018) hangsúlyozza a döntéshozók és a fiatalok, valamint az ifjúsági szervezetek közötti folyamatos strukturált párbeszéd szükségességét; rámutat ugyanakkor arra, hogy az EU-ban az ifjúsági szervezetek 57%-a úgy véli, hogy a fiatalok tapasztalatait nem veszik figyelembe az ifjúsági szakpolitikák kidolgozási folyamatában;
- I. mivel az ifjúságpolitikának a jogokon kell alapulnia és a fiatalok fejlődését kell támogatnia, úgy biztosítva a fiatalok jogainak és potenciáljának érvényesülését, hogy közben nem bélyegez meg specifikus csoportokat;
- J. mivel fontos hangsúlyozni, hogy a fiatalok sokféleképpen elkötelezik magukat politikai téren, de a választásokon egyre alacsonyabb létszámban vesznek részt;
- K. mivel fontos biztosítani, hogy minden fiatal hozzáférjen a színvonalas – formális és informális – oktatáshoz és képzéshez, tekintve, hogy a napjaink európai fiataljai számos tagállamban magas munkanélküliségi rátákkal, a szegénység és a társadalom perifériájára szorulás fokozott kockázatával szembesülnek, különösen a kevésbé képzett fiatalok, a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-ek) a speciális szükségletű személyek, a hátrányos gazdasági-társadalmi háttérűek, az etnikai kisebbségek, a migránsok és menedékkérők, akik nagyobb eséllyel válnak munkanélkülivé és kirekesztetté;
- L. mivel folyamatos erőfeszítésre van szükség a fiatal nők – különösen a szülési szabadságról visszatérők és az egyedülálló anyák – és a fiatal migránsok, az iskolából kimaradók, az alacsony képzettségűek, a fogyatékossgal élő fiatalok és egyáltalán a hátrányos megkülönböztetésnek kitett fiatalok munkaerőpiaci részvétele fokozása érdekében;
- M. mivel az oktatás segíthet a társadalmi szerepvállalás fiatalok általi elutasításának, a fiatalok marginalizálódásának és radikalizálódásának, valamint az ifjúsági munkanélküliségnek a kezelésében, valamint az EU alapját képező fő értékek jelentőségének a fiatalok körében való tudatosításában; mivel a kölcsönös tisztelet kialakítása, valamint a fiatalok oktatásba és társadalmi életbe való beillesztése, továbbá az előítéletek és az intolerancia leküzdése érdekében döntő fontosságú az interkulturális és vallásközi megközelítés;
- N. mivel a sporttevékenységek specifikus jellege és a hátrányos helyzetű fiatalok, különösen a menekültek és migránsok társadalmi befogadásához való hozzájárulásuk azt jelzi, hogy elősegítik a xenofóbia és a rasszizmus felszámolását;
- O. mivel a fiatalok a jövőt jelentik, és az európai társadalmak jövője szempontjából a lehetőségek hatalmas tárával bíró erőforrásként kell rájuk tekinteni;
- P. mivel kulcsfontosságú beépíteni az ifjúsági szakpolitikákba a nemi dimenziót, amely a politikakidolgozás minden szakaszában figyelembe veszi a fiatal nők és lányok

különleges körülményeit és az előttük álló kihívásokat; mivel az ifjúsági szakpolitikákba a nemekre tekintettel levő, konkrét intézkedéseket kell belefoglalni olyan kérdések tekintetében, mint például a nők és lányok elleni erőszak leküzdése, a nemi életre és párkapcsolatra való felkészítés és a nemek egyenlőségéről szóló oktatás;

- Q. mivel az ifjúságpolitikák kialakításakor és végrehajtásakor külön figyelmet kell fordítani a többszörös megkülönböztetéstől szenvedő fiatalok, köztük a fogyatékossgal élők, a mentális egészségi problémákkal küzdők, és a magukat LMBTI-személynek valló fiatalok szükségleteire is;
- R. mivel az európai ifjúsági stratégia központi prioritásai között kell szerepelnie a társadalmi befogadásnak és a szociális mobilitásnak, és ezért a stratégiának külön meg kell céloznia a kiszolgáltatott rétegek fiataljait, például azokat, akiket szegénység és társadalmi kirekesztés fenyeget, az elszigetelt vidéki, vagy az olyan, marginalizált közösségekből származó fiatalokat, mint például az etnikai kisebbségek, a menekültek és menedékkérők;

Általános ajánlások

1. üdvözli a 2015. szeptember 15-i uniós ifjúsági jelentést, mely az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018) szóló, az EU ifjúsági stratégiája legutóbbi hároméves ciklusának főbb eredményeit és a következő ciklusra javasolt prioritásait tartalmazó bizottsági közleményen (COM(2015)0429) alapul; ajánlja az európai uniós, a regionális és a helyi hatóságoknak, hogy az uniós szinten ifjúsági szakpolitikákkal foglalkozó különféle programokat megfelelően ismertessék, hajtsák végre és koordinálják, hogy az elkövetkező szociális és oktatási kihívások tekintetében megfeleljenek az új igényeknek;
2. úgy véli, hogy a nyitott koordinációs módszer az ifjúságpolitika kialakításához megfelelő, de nem elégséges eszköz, amelyet más intézkedésekkel ki kell egészíteni; megismétli az ifjúságpolitikai kérdésekkel kapcsolatos, helyi, regionális, nemzeti és uniós szinten folytatott szorosabb együttműködésre és a bevált gyakorlatok megosztására irányuló felhívását; sürgeti a tagállamokat, hogy állapodjanak meg egyértelmű mutatókban és küszöbértékekben, hogy lehetővé váljék az elért haladás nyomon követése;
3. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő fiatalokat be kell vonni a foglalkoztatásba annak érdekében, hogy aktív résztvevőkként és valódi hozzájárulókként független életet élhessenek és teljes mértékben integrálódjanak a társadalomba;
4. hangsúlyozza, hogy a fiatalok – ifjúsági szervezetek és szervezetbe nem tömörülő egyének – bevonásának eszközeként fontos a strukturált párbeszéd; hangsúlyozza e tekintetben, hogy növelni és javítani kell a folyamat hatókörét, láthatóságát és minőségét, külön figyelmet fordítva a kiszolgáltatott és marginalizálódott csoportokra, annak érdekében, hogy valamennyi szinten hatékonyabban dolgozzák ki, hajtsák végre és értékeljék az ifjúságpolitikákat, valamint ösztönözzék az aktív polgárságot a fiatalok körében; felszólít a strukturált párbeszéd erősítésére, amely a fiatalok számára minőségi részvételi eszköz az ifjúságpolitikai együttműködés következő keretében;
5. tudomásul veszi a 2013–2015 közötti időszakra szóló uniós ifjúsági stratégia második ciklusának hatását az ifjúságpolitika rugalmas, ágazatközi és többszintű részvételt

biztosító megközelítése jelentőségének hangsúlyozásában; méltányolja a témában az ifjúsági szervezetekkel folytatott strukturált párbeszédet; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a fiatalok hozzáférését a jó minőségű oktatáshoz, képzéshez és foglalkoztatáshoz; emlékeztet az ifjúsági stratégia által támogatott nyolc cselekvési területre;

6. hangsúlyozza, hogy az Unió riasztóan magas ifjúsági munkanélküliségi rátájára, a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalok magas és rendkívül változó arányára, valamint a fiatalok szegénysége és társadalmi kirekesztődése jelentette kihívásokra való tekintettel az ifjúsági stratégia nagy jelentőséggel bír; hangsúlyozza, hogy a következő (2016–2018-as) ciklusnak az ifjúsági munkanélküliség okai – például a korai iskolaelhagyás – felismerésével és kezelésével, a vállalkozó szellem fiatalok közötti előmozdításával, az oktatásba, a szakmai gyakorlatokba, a tanulószervezéses gyakorlati képzésekbe, valamint a munkaerőpiaci lehetőségeket, szükségleteket és fejleményeket tükröző készségekre irányuló szakképzésbe történő beruházásokkal, továbbá a munkaerőpiaci átmenetnek az oktatási programok, a foglalkoztatáspolitikai és a munkaerőpiaci igények jobb összehangolását biztosító intézkedések révén történő megkönnyítésével hozzá kell járulnia az ifjúsági stratégia két célkitűzéséhez; rámutat arra, hogy a munkaerőpiaci szereplőket támogatni kell az ifjúsági garancia végrehajtására irányuló erőfeszítéseikben, annak biztosítása érdekében, hogy legkésőbb az iskola befejezése után négy hónappal a fiatalok vagy munkába álljanak, vagy pedig oktatásban vagy szakmai (át)képzésben vegyenek részt;
7. hangsúlyozza, hogy az uniós ifjúsági stratégia hatékony végrehajtásának szorosan össze kell kapcsolódnia az Európa 2020 stratégia kiemelt célkitűzéseinek elérésével, különösen azokéval, melyek szerint el kell érni a 20 és 64 év közöttiek 75%-os foglalkoztatását, és minél több fiatal ki kell emelni a szegénységből és a társadalmi kirekesztésből; megállapítja, hogy annak ellenére, hogy a legtöbb tagállamban 2013 óta csökkent a munkanélküli fiatalok száma, továbbra is valós probléma, hogy az ifjúsági munkanélküliség még mindig közel kétszerese a teljes munkanélküliségi rátának, és csaknem 8 millió fiatal európai még mindig munkanélküli; kiemeli ezért a tagállamokon belül és azok között a munkaerő-kínálat és -kereslet közötti területi eltérések az Európai Foglalkoztatási Mobilitás Portálja (EURES) átalakításán keresztül történő kezelésének fontosságát, a fiatalok foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és a fokozottabb társadalmi kohézió elérése érdekében;
8. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen, hogy az Unió ifjúsági stratégiájának következő ciklusában annak célkitűzései között szerepeljenek a fiatal menekültek és menedékkérők, biztosítsák a velük való egyenlő és megkülönböztetéstől mentes bánásmódot, az oktatáshoz, a képzéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzáférésüket, társadalmi befogadásukat, és ezáltal segítsék őket abban, hogy a fogadó országban felépítsék identitásukat, kiaknázzák tehetségüket és a bennük rejlő potenciált, valamint elkerüljék marginalizálódást és a kiábrándulást;
9. aggodalmának ad hangot az agyelszívás jelensége és az ebből fakadó veszélyek miatt, amelyek egyes tagállamokat fenyegetnek, különösen azokat, amelyek nehézségekkel küzdenek és kiigazítási programokban vesznek részt, ahol a tömeges munkanélküliség miatt a végzettek egyre nagyobb száma arra kényszerül, hogy külföldre menjen, megfosztva az országokat a legértékesebb és legtermelékenyebb emberi erőforrásaiktól;
10. hangsúlyozza az új technológiákban rejlő lehetőséget a fiatalok megszólítására, és felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy használják ki e technológiákat a fiatalokkal

folyó párbeszéd és a fiatalok társadalmi részvétellel kapcsolatos képességének erősítésére;

11. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek részt vegyenek a prioritások meghatározásában és a 2018 utáni időszakra szóló uniós ifjúságpolitikai együttműködési keret kidolgozásában;
12. azt javasolja a tagállamoknak és az EU-nak, hogy végezzenek hatásvizsgálatot a fiatalokat megcélzó politikákra vonatkozóan;
13. úgy véli, hogy a legjobb gyakorlatok megosztása, tényekkel alátámasztott döntéshozatal elősegítése, szakértői csoportok, társaktól való tanulás és egymás értékelése a fiatalok támogatását célzó eredményközpontú ágazatközi együttműködés fontos eszközei; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lehető legnagyobb hatás elérése érdekében terjesszék e tevékenységek eredményeit;
14. hangsúlyozza a valamennyi szinten és különösen a fiatalokat érintő különböző uniós stratégiák (az ifjúsággal, az oktatási és képzési stratégiával, az egészséggel és a foglalkoztatással stb. kapcsolatos jelenlegi és jövőbeli uniós stratégiák) között megvalósuló ágazatközi együttműködés fontosságát;
15. kiemeli annak fontosságát és szükségességét, hogy megerősítsék és továbbfejlesszék az iskolai erőszak és zaklatás megelőzését célzó stratégiákat és kezdeményezéseket;
16. kiemeli a többek között családok, vallási közösségek, iskolák, helyi közösségek, ifjúsági szövetségek, ifjúságvédelemmel foglalkozó szakemberek és a formális, nem formális vagy informális oktatás közötti, minden gyermek vagy fiatal adott igényeinek megfelelő magas színvonalú együttműködés fontosságát a fiatalok teljes társadalmi beilleszkedés felé terelésében, azáltal, hogy biztosítják számukra a fejlődéshez és a tanulásához szükséges biztonságos helyet;
17. javasolja a helyi és regionális hatóságok bevonását az ifjúságpolitikába, különösen azokban a tagállamokban, ahol e terület hatáskörükbe tartozik;
18. hangsúlyozza az egészséges életforma népszerűsítésének fontosságát a betegségek megelőzése érdekében, és szükségesnek tartja, hogy a fiatalok helytálló tájékoztatást és segítséget kapjanak olyan súlyos mentális egészségügyi problémák esetében, mint a dohányzás, az alkohol- és a drogfogyasztás és -függőség;
19. emlékeztet arra az értékre, amelyet a generációk közötti dimenzió ifjúságpolitikákba való beépítése hordoz, valamint a különböző generációk közötti megfelelőbb párbeszéd kialakításának szükségességére;
20. hangsúlyozza, hogy fontos foglalkozni azon fiatalok szegénységével, akik társadalmi-gazdasági szempontból segítséget szenvednek, akiknek szülei munkanélküliek vagy akik nem tudtak kitörni családjuk társadalmilag és gazdaságilag meghatározott helyzetéből;
21. sürgeti a tagállamokat, hogy nyújtsanak hatékony képzést nemzeti nyelven, a többnyelvűség és a megkülönböztetésmentesség elvei szerint, a nemzeti jogszabályok és az európai elvek alapján, és növeljék az olyan oktatási intézmények támogatását, amelyek a nemzeti vagy nyelvi kisebbségek anyanyelvén oktatnak;

22. emlékeztet arra, hogy az Európa 2020 stratégia egyik kiemelt célkitűzése az, hogy az oktatást és a képzést idő előtt elhagyók arányát 10% alá kell csökkenteni; hangsúlyozza a korai iskolaelhagyás – mint a munkanélküliséghez hozzájáruló tényező – elleni küzdelem szükségességét, az oktatási ágazat, az állami foglalkoztatási szolgálatok és a szociális partnerek közötti párbeszéd révén, azonosítva az iskolarendszer és a társadalom hiányosságait, támogatva a tanulókat abban, hogy megtalálják saját tanulási módszereiket, releváns és vonzó tanterveket kidolgozva, egy – különösen a korai iskolaelhagyás első jeleinek felmerülésekor – minden diák számára elérhető, határozott és megfelelően kialakított, személyre szabott útmutatási rendszer felállításával, a diákok munkaerőpiaci és pályafutási lehetőségekről, köztük műszaki és kézműves munkalehetőségekről történő megfelelő tájékoztatásával, a tudomány, technológia, mérnöki tudományok és matematika (STEM) oktatása és a duális szakképzés, valamint a minőségi tanulószerveződéses gyakorlati képzés és (kötelező) szakmai gyakorlatok biztosításával, illetve szakképzés formájában második esélyt adva a diákoknak;
23. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek közzé ismereteken és kutatási eredményeken alapuló jelentéseket a fiatalok szociális helyzetéről és életkörülményeiről, valamint készítsenek nemzeti akcióterveket és azokat hajtsák végre következetesen;
24. hangsúlyozza, hogy az Unió ifjúsági stratégiájában foglalt célkitűzések elérése szempontjából központi jelentőségűnek kell lennie a több lehetőség és esélyegyenlőség valamennyi fiatal számára történő biztosításának, a társadalmi befogadás, a nemek közötti egyenlőség és a szolidaritás támogatásának, valamint a fiatalokat érintő mindenféle – különösen a nemi, a faji vagy etnikai származáson, illetve a fogyatékosságon alapuló – megkülönböztetés elleni küzdelemnek;
25. megjegyzi, hogy az ifjúságpolitikákat és a nemzeti stratégiákat a fiatalokkal és a fiatalok számára kell kidolgozni;
26. kifejezetten üdvözli az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés keretéből (2010–2018) származó előnyöket: a keret javítja a tagállamok és az Európai Unió közötti együttműködést, valamint a fiatalok előtt megnyitja és megteremti számukra az európai integrációs projekt nyújtotta lehetőségeket és előnyöket, továbbá ennek megfelelően szorgalmazza, hogy a Bizottság készítse el és fejlessze tovább a 2018 utáni időszakra szóló keretet;
27. felszólítja a tagállamokat a fiatal menekültek integrálásához szükséges oktatási struktúrák bevezetésére, lehetővé téve számukra azon állam nyelvének elsajátítását, ahol menedékjogot kaptak, megkezdett képzésük befejezését vagy azt, hogy meglévő készségeiket európai szintűre fejlesszék annak érdekében, hogy könnyebben integrálódjanak a munkaerőpiacba és az európai társadalomba;
28. célzott intézkedésekre szólít fel az iskolából kimaradókra vonatkozóan, akiknek tanácsadásra, készségfejlesztésre és képzésre van szükségük, felszólít továbbá a kisgyermekkorú nevelésen belüli olyan hatékony rendszer kialakítására, amely azonosítja azokat, akiket fenyeget az iskolából való kimaradás vagy a NEET-fiatallá válás veszélye, annak érdekében, hogy fiatal koruktól kezdve segítséget kapjanak és kivezessék őket e hátrányos helyzetből;
29. bátorítja a tagállamokat, hogy a nyugdíjjal kapcsolatos politikáikba építsék bele a generációk közötti szolidaritás elvét, és vegyék figyelembe e politikák fiatalokra gyakorolt jelenlegi és jövőbeli hatását;

30. üdvözlí az európai unió ismeretek iskolai elsajátításáról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalását, és ennek megfelelően felszólítja a tagállamokat, hogy – célba véve különösen a formális, nem formális és informális oktatási szolgáltatók együttműködését – a formális, nem formális és informális oktatáson keresztül támogassák az Európai Unióval kapcsolatos ismeretek és tudás növelését, amely egy folyamatos unió ifjúsági stratégia révén sikerülhet;
31. felszólítja a tagállamokat, hogy különösen helyi szinten szorosabban vonják be a végrehajtási folyamatba a független szervezeteket, valamint javítsák a 2018 utáni időszakra vonatkozó stratégiában meglévő eljárások közötti koordinációt (például az ifjúság jólétével foglalkozó bizottságokban való unió részvétel stb. révén) annak érdekében, hogy az unió ifjúsági stratégia továbbra is hasznos legyen;
32. hangsúlyozza, hogy a fiatalokat szilárd és elmélyült ismeretekkel kell felruházni az EU-ról, többek között az EU alapvető értékeiről, az unió kormányzásáról és a döntéshozatali folyamatokról, lehetővé téve számukra ezáltal, hogy megalapozott véleményt formáljanak az EU-ról, és felelős és aktív európai polgárokká váljanak; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az oktatás unió dimenziójának támogatása terén, hogy a tanulókat felkészítsék az egyre összetettebb és integráltabb Unióban való életre és munkára, amelyet formálni tudnak és amelyet formálniuk is kell majd;

Foglalkoztatás és oktatás

33. felszólítja a tagállamokat, hogy a lehető legjobban használják ki a rendelkezésre álló unió és nemzeti politikák és pénzügyi keretek nyújtotta lehetőségeket a fiatalok képezte emberi erőforrásokba és a minőségi és biztos munkahelyek létrehozásába való megfelelő beruházás támogatására; minden szinten ragaszkodik a fiatalok készségeinek és kompetenciáinak fejlődését szolgáló mobilitási rendszerekhez, amelyek önbizalmat adnak nekik, növelik a kíváncsiságukat és érdeklődésüket a tanulás és a társadalmi részvétel más formái iránt; határozottan javasolja a mobilitás révén kifejlesztett készségek elismerését és értékelését; felszólítja az EU-t és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fiatalok jobban hozzáférjenek a számukra előnyös programokkal és kezdeményezésekkel kapcsolatos információkhoz;
34. sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az Erasmus+ programot, különösen annak a tanulószereződéses gyakorlati képzési elemét, még jobban előmozdítva ezzel a fiatalok körében a határokon átnyúló képzést és pályaválasztást, valamint a munkavállalói mobilitást, egy egész életre szóló – például nyelvi – készségeket és kompetenciákat nyújtva számukra, kiszélesítve munkaerőpiaci és társadalmi részvételi lehetőségeiket és esélyeiket, függetlenül egyetemi képesítésüktől, készségeiktől vagy képzettségi szintjüktől; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a gyakornokok mobilitása még nem érte el a kívánt szintet, és felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, a vállalatokat és az iskolákat, hogy találjanak módokat a gyakornokok mobilitása előtt fennmaradó akadályok leküzdésére; életkorukra és gyakran instabil pénzügyi helyzetükre tekintettel hangsúlyozza a fiatalok mobilitási projektjei támogatásának fontosságát, többek között a mobilitás bizonyos közvetlen korlátai, például a szállással és a közlekedéssel kapcsolatos nehézségek felszámolása révén;
35. kéri, hogy a más tagállamok munkaügyi és képzési gyakorlatai jobb megértésének elősegítése érdekében biztosítsanak jobb lehetőségeket a szakképzésben részt vevő

diákok számára a szomszédos országokban végzendő szakmai gyakorlatokra, például az olyan diákok utazási költségeinek finanszírozása révén, akik továbbra is saját országukban élnek; rámutat arra, hogy képzéssel kapcsolatos mobilitás lényeges előnyt jelent a munkaerő-piacra való belépés során, valamint az európai projekt megértése és az abban való részvétel tekintetében is, annak megtapasztalása révén; hangsúlyozza egy európai keret végrehajtásának fontosságát a mobilitás előmozdítása érdekében a tanulószereződéses gyakorlati képzés és a szakképzés terén; felszólít továbbá arra, hogy a tagállamok teljes körűen használják ki az EURES-hálózatot a fiatal munkavállalók Unión belüli mobilitásának támogatására, a tanulószereződéses gyakorlati képzéseket is ideértve;

36. kiemeli az olyan alapvető készségek, mint például az ikt, a matematika, a kritikus gondolkodás, az idegen nyelvek, a mobilitás stb. oktatásának és elsajátításának fontosságát, amelyek segítségével a fiatalok könnyen képesek alkalmazkodni a változó társadalmi és gazdasági környezethez;
37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy például az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében rendelkezésre álló pénzeszközök átcsoportosításával lendítsék fel az ikt-képzést, hogy valamennyi fiatal felruházzák a munkaerőpiacon hasznos és fontos e-készségekkel;
38. ismételten hangsúlyozza hogy az információs és kommunikációs technológiák fontos szerepet játszanak a fiatalok személyes és szakmai fejlődésében, és elismeri az azokban rejlő lehetőséget, hogy fokozzák a fiatalok szerepvállalását azáltal, hogy a társadalmi problémákra válaszul közel hozzák őket egymáshoz, és lehetővé teszik számukra, hogy földrajzi, társadalmi, vallási, nemekkel kapcsolatos és gazdasági korlátokon átívelően kapcsolatba lépjenek egymással; ezért kéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy minden fiatal naprakész ikt-ismeretekkel és kompetenciákkal ruházzanak fel;
39. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan ifjúsági és oktatási programokat, amelyek képessé teszik a fiatal nőket és lányokat arra, és segíti őket a téren, hogy belépjenek a hagyományosan férfiak által uralt ágazatokba, ahol ők alulreprezentáltak, mint például a vállalkozások, az ikt, valamint a természettudományok, a technológia, a mérnöki tudományok és a matematika (science, technology, engineering, mathematics – STEM);
40. ismételten hangsúlyozza a STEM- és az ikt-ágazat, valamint a művészet és dizájn és a kreatív iparágak közötti szinergiákban rejlő hatalmas lehetőséget, ezáltal a STEM-et STEAM-mé alakítva (science, technology, engineering, art, mathematics – természettudományok, technológia, mérnöki tudományok, művészetek és matematika) és hangsúlyozza az ezen szinergiákban rejlő azon lehetőséget, hogy egyre több fiatal, különösen nőket és lányokat vonzzanak a STEM-ágazatokba;
41. felszólítja a tagállamokat, hogy bátorítsák a nőket arra, hogy képezzék magukat és építsenek karriert olyan ágazatokban, ahol alulképviseltek, így például a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika terén, illetve az IT-ágazatban;
42. hangsúlyozza, hogy a fiataloknak a modern társadalomban való munka, tanulás és aktív részvétel érdekében lehetőséget kell biztosítani legalább az alapszintű digitális készségek elsajátítására, valamint arra, hogy ismereteket szerezzenek a médiáról és

megértsék azt;

43. megállapítja, hogy sok tagállamban a fiatalok még akkor sem rendelkeznek feltétlenül a szegénységi küszöb fölötti életszínvonalhoz szükséges eszközökkel, ha sikeresen megküzdnek az elhelyezkedés valós kihívásával;
44. felszólít az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés folytatására; felszólít a szabályozás és a források utólagos kiigazítására vonatkozó javaslatok megtételére a meglévő végrehajtási akadályoknak a jelenlegi pénzügyi keret lezárásáig megvalósuló felszámolása érdekében;
45. felhív az oktatási és képzési tantervek és a változó munkaerőpiaci szükségletek között minden szinten megvalósuló jobb koordinációra; tájékoztató, figyelemfelkeltő és a mobilitási programokat felértékelő kampányok indítására szólít fel az Unióban működő iskolákban és szakképző intézményekben az uniós gazdasági, szociális és területi kohéziós politika céljainak teljesítése érdekében, valamint tekintetbe véve a városi, városkörnyéki és vidéki területek közötti makacs különbségeket; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy fontos a tudás értékének fenntartása, a törekvés az átfogó ismeretek oktatására és a biztos alapokra; ösztönzi a vállalkozások és az egyetemek közötti párbeszéd és együttműködés erősítését annak érdekében, hogy olyan oktatási programokat fejlesszenek ki, amelyek hozzásegítik a fiatalokat a megkívánt készségek, ismeretek és kompetenciák megszerzéséhez; ebben az összefüggésben felszólít az oktatási intézmények, a vállalkozások, különösen a kkv-k, valamint a foglalkoztatási szolgálatok közötti szorosabb együttműködésre; azt javasolja, hogy a tagállamok vegyék át egymástól az e tekintetben bevált gyakorlatokat;
46. hangsúlyozza, hogy holisztikus és befogadó oktatási megközelítésre van szükség ahhoz, hogy minden diák úgy érezze, szívesen látják és bevonják, és felelősséget érezzen a saját oktatásával kapcsolatos döntések meghozataláért; rámutat arra, hogy az iskolát képzés nélkül elhagyó diákok jelentik társadalmaink számára a legnagyobb kihívást, a jelenség leküzdése pedig az egyik legfőbb célkitűzést, mivel az társadalmi kirekesztéshez vezet; rámutat arra, hogy a képzési rendszerek kiigazítása mellett konkrét intézkedéseket kell bevezetni a legnagyobb nehézségekkel küzdők számára; emlékeztet arra, hogy a szakmai gyakorlatoknak és a tanulószereződéses gyakorlati képzéseknek foglalkoztatáshoz kell vezetniük, valamint a munkafeltételeknek és a kijelölt feladatoknak képessé kell tenniük a gyakornokokat a munkaerőpiacra való belépéshez szükséges gyakorlati tapasztalatok megszerzésére és fontosabb készségek elsajátítására; úgy véli, hogy az ifjúsági munkanélküliség problémájának megoldásához alapvető fontosságú a regionális és helyi, állami és magánszektorbeli érdekelt felek részvétele a szakpolitikák helyes kombinációjának kialakításában és végrehajtásában;
47. felszólítja a tagállamokat olyan intézkedések végrehajtására, melyek megkönnyítik a fiatalok számára az oktatás és a munka közötti átmenetet, például minőségi szakmai gyakorlatok és tanulószereződéses gyakorlati képzések nyújtása révén, a fiatalokat a munkaerőpiacra történő belépéskor érő hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében egyértelműen meghatározott jogok – például a szociális védelemhez, az írásban kötött kötelező erejű szerződéshez és a tisztességes bérezéshez való jog – számukra történő biztosításával, valamint a diákoknak a jövőbeli munkaerőpiaci lehetőségekről történő megfelelő tájékoztatása révén;
48. hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség aránya a végzettség szintjének növekedésével egyértelműen csökken, ezért az Unióban támogatni kell és beruházásokkal kell segíteni

a fiatalok rendelkezésére álló felsőoktatási lehetőségeket;

49. mindazonáltal rámutat arra, hogy az oktatásnak nem csak a munkaerőpiaci igényekhez igazodó készségeket és kompetenciákat kellene biztosítani, hanem a fiatalok egyéni fejlődéséhez és kibontakozásához is hozzá kell járulnia, hogy proaktív és felelős polgárokká váljanak; ezért hangsúlyozza az állampolgári ismeretek oktatásának szükségességét az oktatási rendszer egészében, a formális és a nem formális oktatásban egyaránt;
50. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a tehetséges sportoló fiataloknak a kettős karrier lehetőségét, hogy fejleszthessék sporttehetségüket és egyben oktatási készségeket is szerezhessenek;
51. hangsúlyozza, hogy az oktatás és képzés valamennyi szintjébe és minden formájába be kell építeni a vállalkozói ismeretek oktatásának elemeit, mivel azáltal, hogy a fiatalokban már korán elvetik a vállalkozói szellem magját, hatékonyan felvehetik a küzdelmet az ifjúsági munkanélküliséggel; e tekintetben az egyetemi közösség és a vállalkozások közötti aktív párbeszédre és együttműködésre ösztönöz olyan oktatási programok kialakítása révén, amelyek hozzásegítik a fiatalokat a megkívánt készségek és kompetenciák megszerzéséhez; ezenkívül hangsúlyozza, hogy olyan szakpolitikákat kell elősegíteni és fenntartani, amelyek ösztönzik a fiatalok vállalkozását, különösen a kulturális és kreatív területen, valamint a sport terén biztos és minőségi munkahelyek létrehozása és a közösségek szociális fejlődésének és kohéziójának előmozdítása érdekében; ezenkívül hangsúlyozza az önkéntes munka által kínált lehetőségeket a készségek megszerzése és a személyes fejlődés terén, valamint hogy a fiatalok megtalálják a saját szakmájukat;
52. rámutat arra, hogy a vállalkozói készség megköveteli a transzverzális készségeket, köztük például a kreativitás, a kritikai gondolkodásmód, a csapatmunka és a kezdeményező-készség fejlesztését, amelyek hozzájárulnak a fiatalok személyes és szakmai fejlődéséhez, és megkönnyítik a munkaerőpiacra való átmenetüket; úgy véli ezért, hogy meg kell könnyíteni és ösztönözni kell a vállalkozók oktatási folyamatban való részvételét;
53. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy több beruházás kerüljön a start-upokhoz és a vállalkozást indító fiatalokhoz, és segítsék elő a kezdőtökhöz és olyan központokhoz való hozzáférésüket, ahol tapasztalt üzleti mentoroktól kaphatnak tanácsot;
54. emlékeztet arra, hogy a foglalkoztatás és a vállalkozói tevékenység része az uniós ifjúsági stratégia (2010–2018) nyolc prioritásának; hangsúlyozza, hogy az ifjúsági munka és a nem formális képzés – különösen az olyan, fiatal vállalkozókat célzó szervezeteken és ifjúsági szervezeteken keresztül, amelyek lehetőséget biztosítanak a fiatalok számára, hogy innovatív projekteket fejlesszenek ki, vállalkozói tapasztalatokat szerezzenek, valamint megszerezzék a saját vállalkozásuk elindításához szükséges pénzeszközöket és önbizalmat – központi szerepet töltsön be a fiatalok kreatív és innovatív potenciáljának fejlesztésében, ideértve a vállalkozói szellemet, valamint a vállalkozói és polgári készségeket is; hangsúlyozza, hogy Európában a fiatalok foglalkoztatásának érdekében a vállalkozói tevékenységet és az innovatív induló vállalkozásokat támogató környezetet kell teremteni; hangsúlyozza, hogy el kell távolítani minden akadályt, amely a fiatalok számára ötleteik, lehetőségeik és készségeik kibontakoztatásának útjában áll;

55. a vállalkozói szellem fokozott középpontba állítását javasolja az uniós ifjúsági stratégiában a gazdasági növekedés fellendítésének kulcsaként; megállapítja, hogy 2014-ben öt fiatal európai közül csak egy akart saját vállalkozást indítani, és a vállalkozásindítást továbbra is nehéznek találták; elsődleges fontosságúnak tekinti a vállalkozói kultúra korai fejlesztését, a munkavégzés és a tanulás kombinálását lehetővé tevő munkaügyi szabályozás rugalmasságát, a duális képzést és a pénzügyi támogatásokhoz való hozzáférést;
56. emlékeztet arra, hogy a kreatív iparágak a leginkább vállalkozó szellemű és a leggyorsabban növekvő iparágak között vannak, és hogy a kreatív oktatás több területen is felhasználható készségeket fejleszt, így kreatív gondolkodásmódot, problémamegoldó készséget, csapatmunkát és találékonyságot; elismeri, hogy a művészetek és a média különösen vonzó a fiatalok számára;
57. hangsúlyozza a szociális vállalkozásoknak az innováció motorjaként, valamint a társadalmi fejlődésben és a foglalkoztatásban betöltött fontos szerepét, és ezért felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy fokozzák azok támogatását, és erősítsék meg azok szerepét;
58. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a vállalkozói szellem ösztönzésére vállalkozóbarát és az induló vállalkozásoknak kedvező környezet megteremtésével a vállalkozásindítás fokozása érdekében, ami magában foglalhatja a bankhitelek egyszerűsített folyósítását biztosító rendszereket és intézkedéseket, a szabályok egyszerűsítését, valamint adókedvezmény-rendszerek kialakítását és olyan intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára, hogy megvalósíthassák saját vállalkozási ötleteiket; támogatja azon oktatási módszereket, amelyek segítik a vállalkozói és a kreatív gondolkodásmódot és a friss diplomások fiatal vállalkozókként történő felvételét;
59. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkanélküliségének megoldásához a tagállamoknak magasan képzett karriertanácsadókra van szükségük, akik mind a felsőoktatási, mind a szakmai képzési lehetőségekkel tisztában vannak, és jól ismerik az aktuális munkaerőpiacot, a tagállamokban várható fejleményeket és az azok gazdaságán belüli új ágazatokat;
60. arra biztatja a tagállamokat, hogy lakástámogatás, kedvezmények és személyijövedelemadó-csökkentés révén biztosítsanak támogatást a fiatalok számára ahhoz, hogy elkezdhessék független életüket és saját családot alapíthassanak, valamint biztosítsanak számukra kedvezményes diákhitelt;
61. hangsúlyozza az informális, nem formális és egész életen át tartó tanulás révén megszerzett készségek elismerését, mivel ezek elismerése döntő fontosságú az egyének eltérő, sokoldalú tanulásának láthatóvá tétele és érvényesítése szempontjából, különösen a korlátozottabb lehetőségekkel rendelkező fiatalok esetében; rámutat, hogy a készségek érvényesítése hozzájárul a formális oktatáshoz és új szakmai lehetőségekhez való hozzáféréshez, erősítve ugyanakkor az önbecsülést és a tanulási motivációt, hozzájárul továbbá a fiatalok értékei, adottságai és készségei kialakításához, továbbá a polgárságról és a demokratikus részvételről való ismeretek megszerzéséhez minden szinten; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák az átfogó érvényesítési mechanizmusok 2018-ra történő kialakítása érdekében tett erőfeszítéseket, melyet a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló 2012. december 20-i tanácsi ajánlás indított el, valamennyi jelentős érdekelt féllel, például a fiatalok szervezeteivel

szoros együttműködés mellett;

62. kiemeli, hogy a formális, informális és nem formális oktatás – például egyesületi tevékenység részeként – fontos szerepet játszik az értékek, a képességek és a készségek fejlesztésében a fiatalok körében, valamint a polgársággal és a demokratikus szerepvállalással kapcsolatos ismeretszerzésben; felhívja a figyelmet a tagállamokban rendelkezésre álló képzési lehetőségek és modellek széles skálájára, és különösen a duális szakképzésre, amely megkönnyítheti az átmenetet az oktatásból és képzésből a foglalkoztatásba; támogatja az egész életen át tartó tanulásra irányuló politikák végrehajtását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a formális, informális és nem formális tanulás, valamint a szakmai gyakorlatok során szerzett készségek és kompetenciák európai szintű elismerését a szakképzett munkaerő európai munkaerőpiacon megfigyelhető hiánya és az ugyanitt tapasztalható strukturális munkaerőhiány áthidalása érdekében, és a vonatkozó uniós programok keretében támogassák az ilyen tevékenységeket; szorgalmazza továbbá, hogy a határokon átnyúló munkaerőpiacban érdekelt diákok helyzetének és foglalkoztathatóságának megerősítése érdekében a szakképzés területén fektessenek nagyobb hangsúlyt a nyelvekre, főként a szomszédos országok nyelveire;
63. megjegyzi, hogy a digitalizálás jelenlegi hulláma és az új munkaerőpiaci trendek miatt egyre több fiatal találkozik a foglalkoztatás új formáival, amelyek a rugalmasság és a biztonság között egyensúlyoznak; hangsúlyozza, hogy fontos a fiatalok megfelelő oktatása, amely hangsúlyozza a szociális biztonsági mechanizmusok fontosságát a szakmai előmenetel vonatkozásában;
64. úgy véli, hogy a korai beavatkozás és a proaktív munkaerőpiaci politikák a több generáción áthúzódó depriváció tüneti kezelésétől a kockázatok korai azonosítása és kezelése felé történő elmozdulást tükrözik, melyek célja a munkanélküliség megelőzése és az ismételt beilleszkedés megkönnyítése; külön felhívja a figyelmet a legmarginalizáltabb és a munkanélküliség kockázatának leginkább kitett csoportok helyzetére;
65. hangsúlyozza a nyitott és alacsony küszöbvel rendelkező programok fontosságát a kevésbé ösztönző környezetből származó fiatalokkal való munka esetében;
66. hangsúlyozza, hogy a fiatalok oktatási és foglalkoztatási lehetőségeinek javításához és az egész életen át tartó tanuláshoz fontos a képesítések és felsőfokú képesítések határokon átnyúló kölcsönös elismerésének és megfeleltetésének garantálása a minőségbiztosítási keretrendszer megerősítése érdekében; felszólítja a képesítések és felsőfokú képesítések határokon átnyúló kölcsönös elismerésének és megfeleltetésének folyamatos bővítésére, értékelésére és a változó képzési követelményekhez való igazítására, és megjegyzi, hogy ezt biztosítani kell európai szinten és minden országban, amely csatlakozott az európai felsőoktatási térséghez és amelyet az európai képesítési keretrendszerben felsorolnak;
67. hangsúlyozza e tekintetben a nem formális és az informális tanulás, valamint a sport- és önkéntes tevékenységekben való részvétel fontos szerepét az állampolgári, a szociális és az interkulturális kompetenciák és készségek ösztönzésében; hangsúlyozza, hogy egyes országok jelentős előrelépést tettek a megfelelő jogi keret kialakítása terén, míg mások nehézségekkel küzdenek az átfogó érvényesítési stratégiák létrehozása terén; hangsúlyozza ezért, hogy átfogó stratégiákat kell kialakítani az érvényesítés lehetővé tételéhez;

68. hangsúlyozza, hogy kezelni kell a szakképzett munkaerő hiányát, valamint a készségkereslet és -kínálat közötti eltéréseket a tanulók és oktatók mobilitásának elősegítése és megkönnyítése révén, minden meglévő uniós eszköz és program jobb kihasználásával; rámutat arra, hogy a képzéssel kapcsolatos mobilitás lényeges előnyt jelent a munkaerőpiacra való belépés során; hangsúlyozza, hogy olyan intézkedéseket kell végrehajtani, amelyek biztosítják a koordinációt, a komplementaritást és koherenciát a mobilitási célú strukturális alapok, többek között az Európai Szociális Alap (ESZA) és egyéb programok, például az Erasmus+ között; e tekintetben hangsúlyozza az Erasmus+ és hasonló mobilitási programok szerepének fontosságát a horizontális készségek és kompetenciák fejlesztésének és a fiatalok közötti interkulturális cseréknek az elősegítése terén; üdvözli az uniós „készségkörképpel” foglalkozó honlap (EU Skills Panorama) átalakítását;
69. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” program szerepét a hosszú távú minőségi foglalkoztatás elérése érdekében; véleménye szerint foglalkoztatási mobilitásra van szükség a fiatalokban rejlő potenciál felszabadításához; megállapítja, hogy jelenleg 217,7 millió foglalkoztatott van az EU-ban, akik közül 7,5 millió (3,1%) egy másik tagállamban dolgozik; emellett megállapítja, hogy az uniós felmérések szerint a fiatalok hajlamosabbak a mobilitásra és arra, hogy új készségekkel és képzettségekkel térjenek haza;
70. felszólítja a Bizottságot, hogy egy gyakornoki Erasmus program előmozdításával fokozza és támogassa a hallgatói mobilitást a szakoktatás és -képzés terén;
71. felszólít arra, hogy a tagállamok teljes körűen használják ki az EURES-hálózat jelenlegi reformját a fiatal munkavállalók EU-n belüli mobilitásának támogatására, a tanulószereződéses gyakorlati képzések és szakmai gyakorlatok terén megvalósuló mobilitást is ideértve; kéri a tagállamokat, hogy rendszeresen frissítsék az álláshelyeket és az önéletrajzokat; kéri a Bizottságot, hogy javítsa az EURES-nek az állások és a megfelelő jelöltek összehangolására irányuló folyamatát annak biztosítása érdekében, hogy a fiatalok megfelelő, minőségi állásajánlatokat kapjanak, önéletrajzukkal összhangban;
72. ösztönzi a tagállamokat, hogy a jelenlegi és a jövőbeni strukturális munkaerőhiány leküzdése érdekében a helyi és regionális gazdasági szereplőkkel való koordináció mellett hozzanak létre duális oktatási rendszert és szakképzési rendszereket a bevált gyakorlatok cseréje nyomán és az egyes oktatási rendszerek sajátos jellegével összhangban;
73. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a művészi és sporttehetség-gondozási céllal hozzanak létre innovatív és rugalmas támogatásokat a kultúra, az oktatás és a képzés területén; támogatja azon tagállamokat, amelyek ösztöndíjrendszereket kívánnak bevezetni a bizonyított szaktárgyi, művészi és sporttehetséggel rendelkező diákok számára;
74. megjegyzi, hogy a korai iskolaelhagyás és az iskolát képesítés nélkül elhagyó diákok jelentik társadalmaink számára a legnagyobb kihívást, a jelenség leküzdése pedig az egyik legfőbb célkitűzést, mivel az bizonytalan egzisztenciához és társadalmi kirekesztéshez vezet; emlékeztet arra, hogy az oktatási rendszerek kiigazítása és a személyre szabott intézkedések végrehajtása megoldást kínálhat a leghátrányosabb helyzetben lévő személyek iskolából és képzésből való kimaradási arányának csökkentése érdekében;

75. hangsúlyozza, hogy olyan tanulószervezőkre van szükség, amelyek lehetővé teszik az egyetemek és a szakképzésben részt vevő diákok számára, hogy összeegyeztessék a tanulást és a munkát, lehetőség szerint a képzésüknek megfelelő vállalkozásokban, a megkezdett tanulmányok befejezésének garantálása mellett;
76. hangsúlyozza, hogy folyamatos erőfeszítésekre van szükség a korai iskolaelhagyás csökkentése és a hátrányos helyzetű fiatalok képzésének támogatása érdekében;
77. megjegyzi, hogy habár a 2013-as csúcsot követően a legtöbb tagállamban csökkent a fiatalok munkanélkülisége, az továbbra is komoly problémát jelent az Unióban, ahol mintegy 8 millió fiatal európai képtelen munkát találni, és továbbra is magas azoknak az aránya, akik tartós munkanélküliséggel szembesülnek, vagy kényszerből részmunkaidős állást vagy gyakornoki státuszt vállalnak;

Pénzügyi források

78. hangsúlyozza a – többek között az európai strukturális és beruházási alapokból, különösen az Európai Szociális Alapból történő – stratégiai beruházások jelentőségét a regionális fejlesztés, a versenyképesség és a magas színvonalú szakmai gyakorlatok, gyakorlati képzések és fenntartható munkahelyek érdekében; megjegyzi, hogy külön figyelmet kell fordítani azokra az úgynevezett NEET-fiatalokra, akik sem foglalkoztatásban, sem oktatásban vagy képzésben nem vesznek részt;
79. megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti programozási időszak elindítása beletelt néhány hónapba, és hogy ezen időszak uniós politikáinak első értékelése – különösképpen a fiataloknak szóló programok tekintetében – nem teljes mértékben reprezentatív tényleges hatásaikat illetően;
80. rámutat arra, hogy az előző programozási időszakban az Európai Számvevőszék számításai alapján az egész életen át tartó tanulás programja és a „Fiatalok lendületben” program (FLP) alatt több mint 4% volt a tranzakciók hibaaránya; elvárja, hogy a Bizottság kezelje ezeket a hibákat az Erasmus+ program végrehajtása során;
81. megállapítja, hogy 2013-ban a költségvetés végrehajtási aránya a 2007–2013-as programok, különösen az egész életen át tartó tanulás programja, a „MEDIA” és a „Fiatalok lendületben” program tekintetében 100%-os volt; úgy véli azonban, hogy sikerességük értékelése tekintetében a programok hatékonyságának nem egyedüli fontos mutatója a végrehajtási arány;
82. aggódik amiatt, hogy 2013 végén a kötelezettségvállalás és a kifizetési előirányzatok közötti eltérés kifizetési hiányt eredményezett (például az Erasmus+ program esetében 202 millió euró összegben), ami negatív következményekkel jár az elkövetkezendő évre nézve; kéri a Bizottságtól annak biztosítását, hogy ez a helyzet ne ismétlődjön meg az új programok esetében;
83. emlékeztet, hogy a fiatalok idegenkedése attól, hogy vállalkozásba kezdjenek, hozzájárul az alacsony gazdasági növekedéshez Európában, ezért szükségesnek tartja a fiatalok támogatását saját vállalkozásuk elindítása során;
84. üdvözli, hogy az új programozási idősakra az Európai Szociális Alapból (ESZA) és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésből több mint 12,4 milliárd eurót különítettek el az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelemre;

85. elégedetten állapítja meg, hogy 2014-ben 110 300 munkanélküli fiatal vett részt az ifjúsági kezdeményezés által finanszírozott fellépésekben; üdvözli, hogy az EU állam-, illetve kormányfői úgy döntöttek, hogy 6,4 milliárd euró uniós forrást különítenek el (3,2 milliárd eurót az Európai Szociális Alapból, további 3,2 milliárd eurót pedig egy új költségvetési sorból) az ifjúsági garancia számára; hangsúlyozza azonban, hogy egyes tagállamokban továbbra is nehézséget jelent a ifjúsági garancia és az Európai Ifjúsági Kezdeményezés végrehajtása;
86. kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg az annak biztosítására irányuló intézkedéseket, hogy a gyakorlati képzések és szakmai gyakorlatok ne helyettesíthessék a valódi munkahelyeket, és ne használják ezeket bizonytalan munkahelyekként, valamint biztosítsanak minden, többek között a fizetéssel és pénzügyi jogosultságokkal kapcsolatos munkaügyi védelmet;
87. felszólít olyan célirányos és egyszerűsített intézkedések bevezetésére, amelyek segítik a tagállamokat abban, hogy kihasználhassák az európai strukturális és beruházási alapokon, az Európai Szociális Alapon, az Európai Regionális Fejlesztési Alapon, az Európai Kohéziós Alapon, Európai Stratégiai Beruházási Alapon, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésen, a Mozgásban az ifjúság kezdeményezésén, „Az első EURES-állásod” programon, a Horizont 2020-on és a polgári szerepvállalás területén működő programokon és fellépéseken keresztül rendelkezésre álló forrásokat;
88. felhívja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse az ifjúsági szervezetek számára nyújtott pénzügyi forrásokkal kapcsolatos adminisztratív eljárásokat, mivel e szervezetek gyakran nem rendelkeznek elegendő kapacitással a bonyolult pályázati eljárások lebonyolításához, melyek a különböző uniós programokból való támogatás igényléséhez kapcsolódnak;
89. ösztönzi a tagállamokat, hogy a különböző oktatási szinten lévő fiatalokat jobban célzó intézkedések révén teljes körűen használják ki az Erasmus+ programot a fiatalok foglalkoztatási kilátásainak javítása, a külföldi pályaválasztás és a tisztességes munkavállalói mobilitás további előmozdítása érdekében; támogatja az interkulturális tanulást, az uniós polgárságot és a fiatalok demokráciával és értékekkel kapcsolatos oktatásának erősítését, ezért felhívja a Bizottságot, hogy a félidős felülvizsgálat alkalmával keresse meg és szüntesse meg a támogatási eljárásban mutatkozó, az említett célok elérését megnehezítő akadályokat, hogy az Erasmus+ hatékonyabb eszköz lehessen e téren;
90. üdvözli, hogy az Erasmus program átlépte a három milliós hallgatói határt; megjegyzi hogy az Unió e kiemelt programja elindítása óta folyamatos sikernek örvend, valamint rámutat a program további támogatásának fontosságára;
91. sajnálatát fejezi ki, amiért a tagállamok között nagy eltérések mutatkoznak a küldött és a fogadott Erasmus-hallgatók számát illetően; határozottabb tájékoztatási kampányokat és a szabályok egyszerűsítését javasolja;
92. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az ESZA és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés előirányzatainak kiegészítéseként kötelezettséget kell vállalniuk a nemzeti finanszírozás kibővítésére, hogy biztosítsák a szükséges ösztönző erőt a fiatalok foglalkoztatása terén; továbbá szükségesnek tartja, hogy az alkalmazott eszközök és a támogatások lehetővé tegyék a méltó életet; felszólít ezért a támogatások mértékének értékelésére az egyes tagállamokban jellemző valós megélhetési költségek tükrében;

93. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket az ifjúsági garancia végrehajtásához; felhív az ifjúsági garanciára mint magas színvonalú ajánlatok révén fenntartható munkaerőpiaci beilleszkedést biztosító, hosszú távú strukturális reformra irányuló folyamatos politikai kötelezettségvállalásra;
94. sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az ifjúsági garanciát a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, oktatási rendszerek és foglalkoztatási szolgálatok közötti fokozott együttműködés alapján; rámutat, hogy az ifjúsági garanciaprogramot teljes mértékben be kell építeni a nemzeti foglalkoztatási tervekbe, az ifjúság- és oktatáspolitikai tervezésbe, és a fiatalokkal széles körben meg kell ismertetni; emlékeztet arra, hogy az ifjúsági garancia sikeréhez elengedhetetlen az ifjúsági szervezetek részvétele az ifjúsági garanciáról szóló kommunikációban, valamint annak értékelésében és végrehajtásában;
95. emlékeztet arra, hogy az eltérő társadalmi-gazdasági helyzetben lévő fiatal nők és a férfiak más-más életkorban más-más munkaerőpiaci helyzettel szembesülnek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fiatalokra irányuló és a munkaerőpiaci politikáik, például az ifjúsági garancia kialakításakor és végrehajtásakor vegyék figyelembe az ilyen jellegű, nemekre és társadalmi-gazdasági helyzetre vonatkozó megfontolásokat;
96. úgy véli, hogy a bizonytalan munkahelyek fiatalok körében tapasztalható, rendkívül magas száma, valamint az európai lakosság elöregedése komoly kihívást jelent a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága, elegendő volta és alkalmassága szempontjából, és súlyos károkat okozhat a nemzedékek közötti szolidaritásnak; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést legalább az ifjúsági garancia keretében nyújtott támogatásokkal való visszaélések megelőzésére, valamint hogy legalább az ifjúsági garancia keretei között létrejött szerződések esetében azokat a szerződéseket részesítsék előnyben, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára, hogy hozzájáruljanak a nemzeti társadalombiztosítási rendszerekhez;
97. sürgeti a tagállamokat az ifjúsági garancia maradéktalan végrehajtására és hatékonyságának nyomon követésére az Unió által a fiatalok foglalkoztatását előmozdító intézkedések végrehajtására rendelkezésükre bocsátott források teljes felhasználása révén, azáltal, hogy a fiatalokat – köztük a fogyatékkal élőket is – állás, tanulószerveződéses gyakorlati képzés vagy szakmai gyakorlat révén az iskola befejezésétől vagy a munkahely elvesztésétől számított 4 hónapon belül integrálják a munkaerőpiacra, például egész életre szóló, személyre szabott karrier-tanácsadási rendszer, regisztrációs irodák, tájékoztatási pontok és adatgyűjtési módszerek létrehozásával, valamint a munkanélküliek regisztrációjának ösztönzésével, hogy képet kapjanak az ifjúsági munkanélküliség valós helyzetéről, valamint javítsák a munkaügyi központok fiatal álláskeresők számára nyújtott szolgáltatásait;
98. sürgeti a tagállamokat, hogy késedelem nélkül foglalkozzanak az európai ifjúsági garancia sikerének kulcsfontosságú tényezőivel, így például az állásajánlatok minőségével és fenntarthatóságával, a továbbképzéssel, a társadalmi befogadással, a más (az oktatási rendszerekhez, a munkaerőpiachoz, a szociális szolgáltatásokhoz és az ifjúsághoz kapcsolódó) szakpolitikai területekkel fennálló szinergiákkal és a valamennyi érintett közötti együttműködéssel, a fiatalok munkaerőpiaci integrációja és a fiatalok munkanélküliségének csökkentése, valamint annak érdekében, hogy hosszú távú pozitív hatást érjenek el a fiatalok társadalmi és munkaerőpiaci kirekesztődésének

megelőzése terén az iskola és a munka világa közötti átmenet idején;

99. szorgalmazza, hogy az európai ifjúsági garancia a szakképesítés nélküli és az alacsony képesítéssel rendelkező fiatal munkanélküliek oktatására és szakképzésére való összpontosítás mellett kerüljön kiterjesztésre a fiatal diplomásokra és a szakképzést elvégzőkre is, valamint hogy az ifjúsági garancia korhatárát emeljék fel 25 évről 29 évre, hogy az tükrözze azt a valós helyzetet, hogy sok diplomás és munkaerőpiacra belépő a 20-as évei végén jár;
100. felszólítja a tagállamokat és a régiókat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat és tanuljanak egymástól; rámutat arra, hogy fontos elvégezni az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés 2014-es és 2015-ös, tagállamok általi végrehajtásának értékelését; hangsúlyozza, hogy fel kell mérni az ifjúsági garancia középtávú hatékonyságát, arra összpontosítva, hogy milyen eredményeket ért el a fiatalok készségszerzésében és foglalkoztatáshoz való juttatásában, valamint kiemeli, hogy tovább kell folytatni a kezdeményezést; rámutat ezenkívül arra, hogy az ifjúsági szervezetek részvétele az ifjúsági garancia értékelésében és végrehajtásában létfontosságú annak sikeréhez;
101. várakozással tekint a Bizottság az ifjúsági garancia végrehajtásáról szóló átfogó jelentésének előterjesztése elé;
102. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék jelentése az uniós ifjúsági garancia tagállami végrehajtásáról, amelynek határideje 2017 eleje, egyértelműbb értékelést fog adni a program eredményeiről; úgy véli, hogy a jelentésben ki kell térni többek között a hatékonyság és a hosszú távú eredmények elemzésére is;
103. emlékezteti a Bizottságot, hogy fontos biztosítani a fiatalok magas szintű tájékozottságát a rendelkezésre álló programokról és részvételi lehetőségekről, valamint hogy gondoskodni kell a programokról rendelkezésre álló tájékoztatás jó minőségéről, számszerűsíthető mutatók (például a célcsoport reagálása és részvétele) alkalmazásával;
104. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassanak expansionista gazdaságpolitikát, amely nagyobb mozgásteret biztosít az oktatásba, képzésbe és a jó minőségű tanulószereződéses gyakorlati képzésbe való állami beruházások terén;
105. sürgeti a tagállamokat, hogy nagyobb mértékben ruházzanak be és ne alkalmazzanak költségvetési megszorításokat az ifjúságpolitika, a művészetek, a kultúra, az oktatás, az egészségügy és a szociális szolgáltatások esetében; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy ruházzanak be a társadalmi kihívásokra választ adó inkluzív oktatásba annak érdekében, hogy mindenki számára biztosítsák az egyenlő hozzáférést és az esélyegyenlőséget, ideértve a különböző társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező fiatalokat, valamint a kiszolgáltatott és hátrányos helyzetű csoportokat;
106. javasolja, hogy foglalják bele a fiatalok vállalkozói tevékenységét a többéves pénzügyi keretbe, valamint hogy a tagállamok dolgozzanak ki olyan nemzeti stratégiákat, amelyek arra törekednek, hogy szinergiákat hozzanak létre az Erasmus+, az ESZA, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés és az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” program között, továbbá a hatásvizsgálatokra vonatkozó egyértelmű iránymutatásokat, amelyeket a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsát;
107. kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egy átfogó ellenőrzési rendszert az ifjúsági programok számára, amely összefogja a tervezett eredménymutatókat, a tényleges

eredményeket és a hosszú távú teljesítményeket;

108. hangsúlyozza, hogy a teljesítményre és az eredményekre kell összpontosítani, továbbá elégedetten állapítja meg, hogy az európai strukturális és beruházási alapok 2014–2020-as programozási időszakra szóló új szabályozási kerete rendelkezéseket tartalmaz az elért eredményekről szóló tagállami jelentéstételre vonatkozóan;
109. emlékeztet arra, hogy az ESZA költségvetésének 68%-a olyan projekteket finanszíroz, amelyek keretében a fiatalok lehetnének az egyik célcsoport;
110. hangsúlyozza a lakhatási támogatások előmozdításának szükségességét azokra az esetekre, amelyekben a diákoknak nincs lehetőségük lakóhelyük városában vagy 50 km-es körzetében szakképzésben vagy egyetemi oktatásban részt venni;

Részvétel a döntéshozatalban:

111. felhív erősebb partnerségek létrehozására az ifjúsági szervezetek és az állami hatóságok között a fiatalok és szervezeteik politikai döntéshozatalban való részvételi lehetőségeinek növelése érdekében; különösen fontosnak tartja az ifjúsági és sportszervezetek fiatalok részvételi készségeinek fejlesztésében és a döntéshozatali folyamat minőségének javításában játszott szerepét, különös tekintettel arra, hogy a fiatalok közreműködnek a társadalomban, továbbá válaszokat találnak az európai társadalom jelenlegi kihívásaira; hangsúlyozza az ifjúsági szervezetek egyedülálló szerepét az állampolgári öntudat fejlesztésében a demokratikus értékek és folyamatok gyakorlata révén;
112. hangsúlyozza az ifjúsági szervezetek kiemelkedő szerepét az állampolgári ismeretek oktatása és a demokratikus értékekre, készségekre és képességekre nevelés terén, és elismeri, hogy hozzájárulnak az ifjúság demokratikus folyamatokban való részvételének erősítéséhez;
113. hangsúlyozza az informális és nem formális tanulás, a művészetek, a sport és a társas tevékenységek döntő jelentőségét a fiatalok részvétele és a társadalmi kohézió előmozdításában, mely tevékenységek a helyi közösségekre jelentős hatást gyakorló eszközök lehetnek, és segíthetnek a társadalmi kihívások leküzdésében;
114. felszólítja a tagállamokat, hogy szigorúan tartsák be az inkluzivitás elveit az ifjúsági munkával kapcsolatban, különös hangsúlyt helyezve a fogyatékkal élő fiatalokra;
115. hangsúlyozza, hogy a fiatalok számára ismerős eszközök (pl. közösségi hálózatok) széles körének felhasználása révén intenzíven fejleszteni kell a polgársággal kapcsolatos tudatosságot, a média- és a digitális műveltséget, a kritikai gondolkodást és a kultúrák közötti megértést; hangsúlyozza, hogy az ilyen programok és az oktatás fontos szerepet játszanak a fiatalok radikalizálódásának megakadályozásában;
116. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a fiatalok gazdaságban való részvételének új formáit, például a közösségi gazdaság eszközeinek növekvő használatát;
117. hangsúlyozza, hogy támogatni kell és jobban el kell ismerni a fiatalok helyi, regionális és tagállami szintű önkéntes politikai, társadalmi, kulturális és sporttevékenységekben betöltött szerepét, hiszen az az élethez szükséges kulcskompetenciák fejlesztéséhez és az olyan értékek, mint az együttműködés, szolidaritás, egyenlőség és igazságosság

népszerűsítéséhez hozzájáruló nem formális képzés fontos formájaként értéket képvisel; hangsúlyozza azonban, hogy a fiatalok önkéntes tevékenységre való készségét nem szabad úgy tekinteni, mint olcsó pótlását olyan szolgáltatásoknak, amelyekről a tagállamoknak kellene gondoskodniuk; kéri, hogy az önkéntes tevékenységeket maradéktalanul ismerjék el és érvényesítsék;

118. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a fiatal diákok demokratikus részvételét, és az oktatásban részt vevő fiataloknak a hallgatói szervezeteken keresztül nyújtsanak segítséget ahhoz, hogy részt vehessenek és közreműködhessenek saját oktatásukban;
119. hangsúlyozza, hogy az Unió értékeinek és működésének, valamint az európai sokszínűségnek a jobb megértése alapvető fontossággal bír a demokráciában való részvétel előmozdítása és az állampolgári szerepvállalás erősítése érdekében;
120. kéri a Bizottságot, hogy teljes körűen aknázza ki az új digitális eszközöket, és maradéktalanul használja ki a közösségi média nyújtotta lehetőségeket az oktatásban és a képzésben annak érdekében, hogy színvonalas médiaképzést nyújtson, amely ösztönzi a médiaműveltség és a kritikus gondolkodás fejlesztését, valamint mozdítsa elő és ösztönözze a fiatalok részvételét a döntéshozatalban csakúgy, mint a társadalmi élet civil, kulturális és társasági rétegében a foglalkoztathatóság növelése, valamint a vállalkozói szellem, az innováció és a kultúra erősítése érdekében; elismeri, hogy hatékony eszközként használható a zaklatás, a gyűlöletbeszéd és a radikalizálódás elleni küzdelemben;

o

o o

121. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.